

آن‌ها مشخص می‌شود. مسئله این است که فیلم‌ها توانایی فروش در گیشه را داشته باشند. هر چند قانون‌هایی که دوستان گذاشته‌اند در سال‌های گذشته انجام شده و امتحانش را پس داده است.

وی خاطر نشان کرد: این شیوه‌ها در سال‌های پیش از این نیز جریان داشت و فیلم‌ها به صورت یک سانس در میان اکران می‌شدند اما بعد از دوران کرونا، مسیر، خودش به این سمت رفت که سینماداران تعداد سانس‌های بیشتر را به فیلم‌های پر فروش‌تر بدهند.

او در ادامه اذعان داشت: زمانی که سینمادار ببیند سالن سینمایش در یک سانس، خالی است و تقاضا برای فیلم دیگری است؛ قطعاً آن سانس را از فیلم قبلی می‌گیرد و به فیلم پر مخاطب می‌دهد. این یک موضوع مشخص است.

سپهر پهلوانی در پایان در خصوص موظف بودن سینماداران به انجام این قانون، اظهار داشت: همان‌طور که عرض کردم شرایط اکران همه چیز را مشخص می‌کند و باید ببینیم چه اتفاقی می‌افتد. اگر این مسئله به صورت قانون باشد ما تمکین می‌کنیم و تا جایی که از دستمان بر بیاید، انجام می‌دهیم ولی اگر استقبال و اقبال مردم به سمت دیدن یک فیلم در سانس‌های مختلف باشد قطعاً بیشتر سانس‌ها را به آن فیلم خواهیم داد.

حبیب اسماعیلی عضو شورای صنفی نمایش:

از تمامی سینماگران و فیلم‌ها به یک شکل حمایت می‌شود

حبیب اسماعیلی عضو شورای صنفی نمایش درباره «نظام‌نامه اکران فیلم» در سال ۱۴۰۳ که ۸ تیرماه به صورت رسمی منتشر و رسانه‌ای شد، بیان کرد: در این سال‌ها همواره سازندگان آثار غیر کمدی نسبت به شیوه اکران آثار خود در سینماها معترض بودند و نقد آن‌ها نسبت به شرایط اکران در خصوص سانس‌هایی بود که در اختیار آن‌ها قرار می‌گیرد و به نوعی معتقد بودند یا سینما در اختیار فیلم آنها قرار نمی‌گیرد و یا سانس‌های کم مخاطب و مرده به فیلمشان اختصاص داده می‌شود. در این آئین‌نامه چنین مسائلی پیش‌بینی شد و هر فیلمی که قرارداد اکران خود را به ثبت برساند چیزی در حدود ۲۵ سینمای خوب در تهران برای اکران این فیلم در اختیار صاحبان اثر قرار می‌گیرد.

او ادامه داد: در نهایت نیز با توجه به تبصره‌هایی که در خصوص سانس‌ها ثبت شده است، فیلم‌ها همگی به صورت چرخشی سانس‌های گوناگون را تجربه می‌کنند و اعتراض به بد بودن زمان سانس‌های یک فیلم نسبت به دیگر آثار در حال اکران دیگر رخ نمی‌دهد. همچنین من معتقد هستم این اتفاق برای دیده شدن تمامی فیلم‌ها، اتفاق خوب و رو به جلویی است. حال اگر فیلمی مخاطب خود را نداشته باشد اکران‌های آن ادامه پیدا می‌کند و مخاطب بالا یا پایین یک اثر به شورای صنفی اکران و سینماداران مربوط نمی‌شود چرا که در این آئین‌نامه به گونه‌ای پیش‌بینی شده است که از تمامی سینماگران و فیلم‌ها به درستی و به یک شکل حمایت شود.

اسماعیلی با اشاره به اینکه صاحبان آثار باید به صورت جدی حواسشان به برنامه اکران فیلم خود باشد، گفت: شورای صنفی ظرفیت رصد برنامه اکران تمامی آثار را ندارد و خود تهیه‌کننده و کارگردان کار باید به دقت از فیلم خود حمایت و شرایط اکران آن را پیگیری کنند. در نهایت در صورت تخلف و عدم همکاری سینما طبق نظام‌نامه اکران فیلم، صاحبان اثر این موضوع را به شورای صنفی گزارش دهند و در این شرایط شورا به این اتفاق ورود می‌کند. البته که باید بگویم در تدوین این نظام‌نامه انجمن سینماداران بسیار همکاری کردند و حمایت خود را به شکل واضحی نشان دادند.

این تهیه‌کننده درباره حمایت از سینمای غیر کمدی عنوان کرد: در ابتدا باید بگویم نگاه حمایتی ما نسبت به آثار غیر کمدی به این معنا نیست که آثار کمدی خوبی روی پرده سینما نمی‌بینیم بلکه از حضور آثار کمدی در سینما بسیار خوشنودیم چرا که چراغ سینما را روشن نگه داشته‌اند. اما فیلم‌هایی نیز در اکران داریم که غیر کمدی هستند و نیاز به حمایت دارند و به همین دلیل قرار شد قرارداد سرگروهی بیش از ۲ فیلم کمدی به صورت همزمان بسته نشود و همچنین برای حمایت از سینمای کودک نیز سرگروه‌های هشت گانه موظف‌اند حتماً یک فیلم کودک را در جدول اکران خود داشته باشند.

او گفت: در شورای صنفی نمایش تلاش کردیم با بررسی نقاط ضعف در اکران آثار، پیش‌بینی‌هایی را برای حمایت از تمامی فیلم‌ها در دستور کار قرار دهیم و در نهایت با همکاری اعضا و دوستان از صنوف کارگردانان، تهیه‌کنندگان، پخش‌کنندگان و... به این آئین‌نامه رسیدیم و فکر می‌کنم خروجی آن مثبت باشد هر چند که ممکن است نقدهایی به آن وارد باشد.



تصادف افراد صاحب محتوا را می‌شنیدند. البته افرادی غیر از صاحبان محتوایی که خودشان دارای شرکت پخش یا سینمادار هستند. چرا که همیشه صدای این افراد شنیده می‌شود و آن‌ها هم هر طور که دلشان می‌خواهد مطالب را عنوان می‌کنند، این انصاف نیست و اصلاً عدالت نیست. او در ادامه اذعان داشت: ما حتی در چندین نوبت درخواست کرده‌ایم که حداقل یک جلسه داشته باشیم. اما گویا این فضا به قدری بزرگ است که صدای ما شنیده نمی‌شود و به عنوان بخش خصوصی سینما، همیشه زخم خورده این قضیه هستیم. در واقع سیستم پیچیده شده، سیستم مرضی است که در آن به هیچ وجه هیچ حمایتی از عوامل خصوصی سینما وجود ندارد. قانون‌گذاری‌ها نیز به گونه‌ای است که گویا فقط برای یک بخشی از این چرخه گذاشته می‌شوند و به آن بخشی که باید دیده شود و نظرش گرفته شود؛ اصلاً توجهی نمی‌شود. وی افزود: این که چنین تصمیم‌هایی جداگانه و بدون در نظر گرفتن مسائل افرادی که ذی‌نفع اصلی‌اند، در یک اتاق در بسته گرفته می‌شود چندان دل‌چسب نیست. در واقع در سینمای ما شرایط به گونه‌ای است که فردی که به عنوان سرمایه‌گذار یا تهیه‌کننده وارد سینما می‌شود هیچ جایگاهی ندارد، مگر این که سینمادار باشد یا شرکت پخش داشته باشد یا جزو بدنه وزارت فرهنگ و دیگر سازمان‌های مرتبط باشد، در غیر این صورت هیچ جایگاهی در این سینما ندارد و محکوم به مرگ است. بدیهی است که با ادامه این روند، سینما مانند همیشه در انحصار یک عده باقی خواهد ماند. امیدوارم این سیستم اصلاح شود و فضایی برای شنیده شدن صدای ما نیز ایجاد شود. نادری در پایان در مورد تاثیر نظام‌نامه جدید بر چرخه اکران اظهار داشت: به نظرم این افکار، افکار بسیار خوب و مثبتی است اما صرف این که چنین قانونی گذاشته شود، مشکل اکران فیلم‌ها حل نمی‌شود. چرا که کل این چرخه به شرکت پخش و سینمادار برمی‌گردد و طبیعتاً از سوی این افراد هم اجرایی نخواهد شد.

سپهر پهلوانی:

استقبال مردم از فیلم‌ها، مشخص‌کننده سانس‌های اکران است

سپهر پهلوانی مدیر پردیس سینمایی «ارگ» تهران با اشاره به تبصره مربوط به شیوه اکران فیلم‌های سینمایی در نظام‌نامه جدید بیان کرد: چرخشی بودن یا نبودن سانس‌های اکران فیلم‌ها، در زمان نمایش

که در آن دوره فیلم‌های اجتماعی‌ای روی پرده سینما باشند که در ژانر خودشان حرفی برای گفتن داشته باشند، مانند فیلم‌های «ابد و یک روز» یا «متری شش و نیم» در چند سال اخیر که حتی ممکن بود فیلم‌های کمدی همزمان با اکران آن‌ها، زمین بخورند. البته اکران همزمان دو فیلم کمدی در هر دوره، شیوه جدیدی نیست که صرفاً مختص نظام‌نامه جدید باشد. در تمام نظام‌نامه‌هایی که این چند ساله داشته‌ایم یکی از تبصره‌ها همین بوده، در واقع شیوه‌ای است که در سال‌های گذشته جریان داشته و حالا دوباره تکرار شده است.

او همچنین در خصوص اکران فیلم‌ها در سانس‌های گوناگون اظهار داشت: تقسیم‌بندی سانس‌ها به صورت چرخشی نیز اتفاق بسیار خوبی است. البته در مورد سانس‌های مربوط به فیلم‌های کودک باید به این نکته توجه داشت که نمایش فیلم‌های کودک، سانس‌های مشخصی دارد. ما اغلب به خاطر مدارس ناچاریم فیلم‌های کودک را در سانس‌های صبح به نمایش بگذاریم چون مدارس معمولاً سانس‌های صبح را برای تماشای این فیلم‌ها انتخاب می‌کنند. از طرفی طبیعتاً هیچ خانواده‌ای ساعت ۱۱ شب کودک خود را برای دیدن فیلم به سینما نمی‌برد. به نظر من بهترین زمان برای نمایش فیلم‌های کودک، سانس‌های بعدازظهر و تا قبل از ۷،۸ شب است. چون معمولاً خانواده‌ها بچه‌هایشان را از ۹ شب به بعد بیدار نگه نمی‌دارند تا بتوانند فردا به مدرسه و تکالیف‌شان برسند.

سعیدی پور در پایان گفت: البته این قضیه منوط به این است که بچه‌ها، بخواهند آن فیلم کودک را تماشا کنند. چون در همه جای دنیا نمایش فیلم‌های کودک در زمان‌های خاصی، به افراد مسن تعلق دارد. همان‌طور که تلویزیون‌های اروپایی در ساعت‌های ۱۰،۱۱ شب برای سالمندان انیمیشن نمایش می‌دهند تا برایشان تجدید خاطره شود.

محمد رضا نادری:

تمام چرخه اکران به پخش و سینمادار، برمی‌گردد

محمد رضا نادری سرمایه‌گذار و تهیه‌کننده سینما در ابتدا با اشاره به ماده و تبصره‌های نظام‌نامه جدید اکران گفت: وجود چنین مواد و تبصره‌هایی در نظام‌نامه بسیار عالی است اما اگر هدف آن انجام یک کار اصولی و کارشناسی شده است، بهتر بود که ابتدا شرایطی رقم می‌خورد